

foreliggende Lovforslag, men at man vil foretrække til 2den Behandling at stille Forslag om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori Landstinget nu en Gang har vedtaget det, idet jeg gaar ud fra, at man vil bestræbe sig for hurtigst muligt at bringe Sagen omtrent til det Standpunkt, hvorpaa den befandt sig ved Samlingens Slutning i Foraaret.

Johansen: Jeg kan give min Tilslutning til, hvad den foregaaende ærede Taler udtalte angaaende Behandlingen af dette Lovforslag; det vil ikke føre til noget nu at drøfte de Uoverensstemmelser, som vare imellem os i Fjor. Jeg foreslaar derfor ogsaa, at Behandlingen foregaar saa hurtig som muligt, for at Sagen kan komme til Fællesudvalget.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Breinholt: Imod min Forventning er der ikke fremkommet Forslag om Udvalgs Nedsættelse i denne Sag; jeg ved ikke, om det skyldes, at man ikke forud har været enig om, hvem der skulde foreslaa et saadant Udvalg, eller det skyldes andre Grunde. Jeg finder imidlertid for mit Vedkommende, at der er Spørgsmaal nøje knyttede til den foreliggende Sag, med Hensyn til hvilke vistnok de menige Medlemmer af Tinget trænge til at faa bedre Oplysninger end dem, der hidtil have foreligget. I alt Fald gælder dette for mit eget Vedkommende. Jeg skal i al Korthed blot nævne to Punkter, der have en ganske overordentlig Indflydelse paa min Stemmeafgivning. Det ene Punkt er Spørgsmaalet om, hvilken Gavn og hvilken Lettelse den store almene Befolkning vil have af Reformens Gennemførelse, og det andet Spørgsmaal er det finansielle. Før man stemmer for eller imod en saadan Reform, bør man nemlig have Klarhed over, hvilke Udgifter den vil medføre. Det er Spørgsmaal, der staa i temmelig uløselig Forbindelse med hinanden, idet det maa overvejes paa den ene

Side, hvilke Fordele denne Reform vil medføre, og paa den anden Side, hvilke Bekostninger den vil medføre, og om man kan gaa med dertil. Nu kan det ganske vist siges, at denne Sag allerede er behandlet i to Udvalg. Jeg har imidlertid efter fattig Evne gransket de Betænkninger, der ere fremkomne fra Udvalgene baade i Samlingen 1902-03 og i sidste Samling 1903-04, men jeg har ikke formaaet at se, at der i nogen af disse Udvalgsbetænkninger er en Redegørelse for, hvorledes det forholder sig med de to af mig her fremdragne Punkter. Det forekommer mig derfor, at det for os Lægmænd, der ikke have et saa klart Overblik over Sagen, som maaske de højlerede sagkyndige, er nødvendigt at faa disse to Spørgsmaal opklarede i et Udvalg. Det vil sikkert være for sent at udskyde disse Spørgsmaals Undersøgelse til Fællesudvalget, thi der vil man neppe have tilstrækkelig Tid dertil, ligesom der ogsaa kan komme mange andre Ting i Vejen for at faa disse Oplysninger der. Jeg tillader mig derfor at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Nellemann: Jeg vil blot sige, at saaledes som Forudsætningerne hidtil have været ved hele Sagens Behandling, var det jo Mening, at disse Oplysninger om Udgifterne, som den sidste ærede Taler ønskede, ville blive meddelte til Fællesudvalget, og de skulde desuden være Genstand for særlige Love bagefter. Det er slet ikke Mening, og kan ikke være Mening, at Fællesudvalget uden videre skulde kunne vedtage, at man gik ind paa de og de Udgifter og de og de Forandringer i de bestaaende Regler om, hvorledes Udgifterne skulde udredes til kriminelle Sager osv., det har Fællesudvalget ingen Magt til, thi det er kun om selve Lovforslaget, at Fællesudvalget er nedsat. Derimod synes jeg, at naar man i Aar kommer saa tidlig til Fællesudvalg, som vi efter al Sandsynlighed nu komme, vil der blive Tid til at overveje disse Spørgsmaal for alle Tingets Medlemmer. Naar Oplysningerne om Udgifterne komme til at foreligge, vil det selvfølgelig ikke blive holdt som nogen Hemmelighed af Fællesudvalget, men der vil blive Adgang for